

קצב הנסיגה של יחידות צה"ל מפני יואט באופן בולט.
למרות כל הומוסיה שהאסטרטגיה של צה"ל נשענת עליה, לא נראה עדיין כל סימן כי הצבא המצרי לא יורשה לחזור במלוא עוצמתו לבסיסיו הקודמים, עד לגבול ישראל, ללא כל התחייבות מואש שימנע על פניו משיקוף מוסרי ומעשי לקו זה, תביא ישראל את התקפת הפיזיאלוגיה המסתעפת, העלולת שוב את בעיית ההתנגדות ספני ונזקפת מצרי.

הקו המנחה במדיניות הישראלית, שממנו נובעת העמדה הנוקשה יותר כלפי ארצנו, הוא שהמצב הבינלאומי השתנה במידה מכרעת ואין עוד חשש להתערבות מזוינת של מעצמות זרות במרחב.

משלחת ישראל באו"ם תפסיק לתבוע בתוקף הסדר של שווייטקע כולל עם ארצות ערב, ותסתפק בדרישה למתן ערבויות כי תופסק התוקפנות הערבית המתמדת נגד גבולות הסכמי שביתת הנשק. הסיבה העיקרית: החשש כי כל שלום שיושג פתח יושפע במידה מכרעת על ידי גישתם הפורמליסטית של האמריקאים ושל מדינות אסיה.

אחד הסיכסוכים המרחיבים החריפים ביותר יגיע לקיצו. לאחר כמעט שנה של מחמת מחמת רוויית דמים, תמצא בעיית קפריסין את פתרונה. הקוים הרחבים של הצעת הפתרון: "האי יחזרו כמדינה ריבונית במסגרת חבר העמים הבריטי, תחת מסגרת קואליציה בה יחוו התושבים היווניים רוב, ואילו המיעוט התורכי יי-

צג בה על ידי מספר יחסי של שרים. למעשה, ניתנה כבר הסכמת יוון להצעה זו ורק תורכיה מתנגדת לה עדיין.

קיימת תקוות לשיפור מה ביחסי ארצות הברית-ישראל. תקוות אלה מבוססות על הרוב הדימוי ראשי בשני בתי הנבחרים של ארצות הברית, אשר מלבד היותו פרוציוני בי מסורתו, יתנגד למדיניות של הנשיא הממשלה הריפובליקאית.

ישראל מעוניינת להביא בחקם לקשירת קשרים דיפלומטיים עם גרמניה המערבית. כל הסימנים מעידים כי מדינה זו תתפוס בעתיד הקרוב ביותר מקום מרכזי במדיניות הבינלאומית וינשא ההסתדרות הצינית, דיר נחום גולדמן, יצא השבוע לגרמניה, כדי להניח סופית את היסוד להחלפת נציגים דיפלומטיים בין ירושלים וברלין.

צפויים גילויי ידירות מצד ממשלת פולין כלפי ישראל. גילוי זה נובא בעיקר מתוך מגמתה של ממשלתו וולריסלב גומולקה להיכח לעור

לם את איתנותה במדיניות מוסקבה. מה שהמדינות אשר אין ברית המועצות מחבבת אותן בייחוד יופו לגילויי ידירות פולניים. כבר עתה, נהנית ישראל מיוט מידות בשטחים שונים, ואילו בעתיד הקרוב ייחתמו הסכמי מסחר שונים בין פולניה וישראל.

נשה שרת יצא שוב לשליחותה הסברה בתוקיאלרן. לאחר שהיה לנפאלי כי לא יוכלו במחוז הקרוב להביא עתה יעילי חשב, בעויתו של משה שרת — בעיקר בגלל הונגדות של אנשי דבר — יוסף על ראש הממשלה, משעבר להפעיל בפני הוויכוח נהנת גי מדיניות אמריקה הצפונית והדרומית. שרת נוטה יותר ללכת תפקיד זה מעברון עתון מפגות.

מפא"י תנצל את הזעזועים העוברים על העולם הקומר ליטוי ברי לנאת להתקפה על מפ"י. מסתתרת של התקפה זו תהיה בעיקר נחמית ונעו ונברי ונחמית של המפלגה היריבה בקשר למדיניות השכר ולשאר הבעיות האישיות של הפועל הישראלי.

מפא"י תפלוש לשטח הזכויות הפוליטי של המפלגות הרתיות. מתוך חשש שההתייחס ימשיכו להרחיב את תחום השפעתם, בעיקר בין העולים הוותיקים המגיעים ארצה, תפוז מפא"י טכום נשף נכונים להגשת שירותים חתיים בישובי העולים, כגון בניית מקטאות, בתי כנסת, עריכת הרצאות תורניות וחלוקת תשמישי קדושה.

תהינה עוד הגבלות בתנועת המכוניות. סרט חוזקט סופית על הדרך שיש לנקוט בה, כדי לקצץ או וווציכה בולק, אולם ברור כבר עתה כי חס מוצים שנעשו על ידי הנהגת ההגבלות הנזכרות אינם מספיקים, נוכח מצאי הדלק הקטן הנמצא ברשות הממשלה.

חילוקי הדעות בקרב מנהיגות מפלגת הציונים הכלליים, יגיעו לממדים ציבוריים רחבים ביותר. חלוקת המנדטים וזעזועות המפלגה שנמשכה עד כה גרבו לפי הסכם — תוכרע חפעת רק לאחר מערכת בחירות פנימית מרה, בין סיעת רוקח-אריאב לבין סיעת מרדכי.

בימים הקרובים, ייעשו נסיונות חדשים לחיפול השקט של פרשת עמוס בן-גוריון. במקרה זה, יבטל סגן המפקח הכללי של המשטרה את תביעתו, נגד שורת המתנדבים, ביטול שילוח הודעה על מסירת בירור חשדני בפני בוררים, כדוגמת ביטול תביעתו של חייב יצחק רפאל נגד מרופסור ישעיהו לייבוביץ.

צפויה התייקרות ניכרת של חלב בתוצרת חלב. ההתייקרות תגיע עד כדי 50% פחות לליטר של חלב ממוסטר.

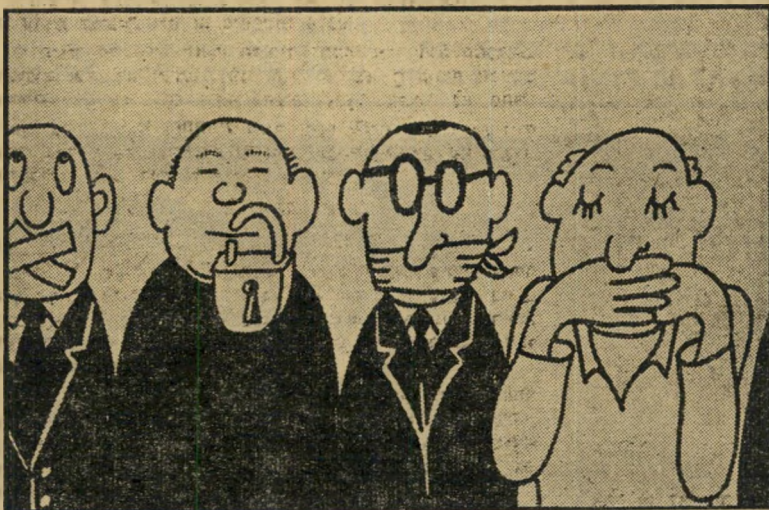
העם הפריץ או הכלב

אחת הבדיחות היהודיות הנושנות ביוזמ מספרת על היהודי שקיבל על עצמו, חמורת תשלום מתלאים, ללמד תוך שני חיים את כלבו של הפריץ לקרוא. כשישאלה אותו אשתו הנפחדת כיצד יחלץ מן הצרה, השיב היהודי בחיוך: "את יודעת מה יכול לקרות תוך שנתיים או שהפריץ ימות, או שהכלב ימות!"

הקו המדיני של ישראל היה מבוסס, השבע, על הסיפור הזה. ישראל התייבה להיסוג מכל חזיהאי סיני, לא הר ציאה במפורש מכלל הסכמתה אפילו את רצועת-עזה ומיצר טיראן. אולם לשום אדם בישראל לא היה חשק רב למלא אחרי ההתחייבויות.

היה ברור כי בכל מקרה יהיה צורך להיסוג מן השטח העיקרי של חזיהאי. אולם פה ושם עוד היה תה קיימת התקווה להחזיק בקריהנה גוח מעבר לגבול, למי

חדשות צבר

"הכנסת עומדת דום לזכרם של..."

של בקו אל-ערש-אבר-עגילה-קוסימה-ראס-אל-נבק, ולהחזיק באותה שעה גם באיזור אסיר ושאראל-שייך, החולש על הכי ניסה למפרץ אילת.

אוריינטציה על נסים. איך עושים את זה? לא היתה שום תוכנית ברורה. בהעדר קו מדיני ברור לפתרון ממש, הכלל היה ששום להרחיב זמן.

כל יום, כל שעה יכולה להיות חשובה. בשטח המדיני, תמיד יכול לקרות נס. יכול להתחולל לפתע הפיכה במצרים, המצב הבינלאומי לאורך מסך-הברזל יכול להשתנות, יכול לקרות משהו שיסיח את דעת העולם לחזית אחרת.

אימרה אנגלית אומרת כי "הזמן הוא כסף". במדיניות, לפעמים, "הזמן הוא שטח".

בולגאניץ אמריקאי. השבוע לא היה כל סימן לנס כזה. פה ושם נרכשה מעט אהדה בחוגי הממשלות של אירופה המערבית, אולם הדבר היה חסר חשיבות. באמריקה נתמנה תחשך חדש ומתקדם יותר במשרד-החוץ, שהיה בעבר אותה הציונות. אולם גם כריסטיאן הרטר לא שינה את העמדה האמריקאית. העיר דויד בן-גוריון: "איני יודע מה יבא הרטר. אני יודע רק שקודמה הרברט הובר, דהיה בולגאניץ של אמריקה".

בינתיים עברו הימים. חלולת-החלוק של כוחות-האוויר היוגוסלבים עוד היו רחוקים מגבול ישראל.

פרשת כפר-קאסם מלחמת בני אור

במשך כל השבוע נמשכה המלחמה הגלויה והנסתרת מסביב לפרשת כפר-קאסם, שאפשר היה לכוונה "מלחמת בני-אור בבני-חושך". ככל קרמון, נראה רק חלק קטן של המאבק מעל לפני המים. החלק העיקרי היה חבוי מן המבט השטחי. בכנסת אמנם נאליך ראש-הממשלה למסור

הודעה מקופת יותר, אך לא מלאה, על הפרשה. אחרי מאבק חמור מאוניברסיטת ערים, נכנעו כל הסיעות לדרישת מפא"י ונמנעו מליכות. תחת זאת הביע יוסף שפרינצק בכמה משפטים, בשם כל הסיעות, את רגשי הסלידה של הבית.

כשקמו חברי הכנסת על רגליהם, לאות אבל על קרבנות מעשה-ההוצעה, והתפזרו איש איש לעסקיו, לא תם המאבק במוסד זה. בחזיר-חזרים נמשכה המלחמה על פוסד ביות המשפט הצבאי נגד הנאשמים, כאשר בראש דורש-הפומביות התייצב תיכ"פ הפ"ר ורגסיבים גרשום שקון, עורך חארג, שי פעל באופן עצמאי.

לא כן, לא לא. גם מחוץ לכתלי הבית נמשך המאבק. קבוצה גדולה של אישי-ציבור הגישה בקשה למישל המצב אי, ורשה רשיון לערוך בכסר הצבע ביקור תנחומים וחקירה. הבקשה נדחתה. עתה שוקלים תיוומים את האפשרות לפנות לבית הדין הגבוה לצדק, לבקש צר-עליתאי נגד המושל.

עוד לפני כן התעורר לפעולה עורך-הדין מרדכי שטיין, לוחם חתיק לשלום עם הערבים. שטיין הדפיס במכונת-הדפוס הפרטית שלו כרוז בו תיאר את פרטי המעשה, דרש מן העיריה להדביק על לוחות-המודעות, העיריה סירבה. כאשר פנה שטיין אל יהודה גדיב, מזכיר העיר, דרש להדביק את הכרוז או לסרב בכתב, מסק גדיב סופית: "לא נדביק ולא נאשר זאת בכתב. אתה יכול לתבוע אותנו למשפט אם אתה רוצה!"

שטיין, בלוחית כמה מנאמניו — ביניהם סרבן-המלחמה הצעיר אמנון זכרונ — הדביק את הכרוזים בעצמו. המשטרה גירדו אותם מן הקירות.

השבוע יצאו כמה מחבריו הצעירים של שטיין להפיק את הכרוז באסיפת-עם שברעכה ממע תנועת-האורחות נגד פינוי סד גי. אחד מהם, אורח-העולם-לשעבר שלום זמיר, הוכה, נחבט בפניו, נחבל קשה, נזקק לטיפול רפואי.

יד הפיזיאלוג. בינתיים באה הגבה בצורה לגמרי אחרת. בתל-מונד סיצור פיר דאיון בית על יושביו, הרגו אדם אחד, פצעו את אשתו ובנה. הודיעה התחנה הקאהרית סאות אג'ערב, בחרוץ נצחוני: "נקמה על פרשת כפר-קאסם!"

מה קרה בכפר-קאסם?

מה קרה בכפרים כפר-קאסם, טירה וטייבה, שכחוצאה ממנו נהרגו 49 איש ונפצעו 13 נוספים, ביניהם גברים, נשים וילדים?

מזה שנים אחדות, הוטל בכפרי המשולש הערביים עוצר-לילה החל משעה 11 בלילה. ביום ב', ה-29 באוקטובר, יום התול, מבצע סיני, החליטו מוסדות הבטחון על הקומת שעת העוצר לשעה 5 אחרצההרים. עוצר זה היה נחמץ, לדברי ראש-הממשלה, לשם שמירת חיי הכפריים.

לא ברור מדוע אי-אפשר היה להודיע לי כפריים על שעת העוצר החדשה בעוד מועד. עובדה אחת שאינה מוסתת בספק: ההודעה בכפרים נמסרה באותו יום בין השעות 4.30 ו-4.45 אחריצההרים.

אם אמנם היה הכרח במסירת ההודעה בשעה כה מאוחרת, הרי האופן שבו נמסרה היה מזויר ביותר.

"עכשיו רבע לחמש!" בכפר טירה, למשל, נמסרה ההודעה סמוך לשעה 4.45 אחרצההרים. בשעה זו נכנס לכפר בגיפ קצין לאתו שדושה שוטרים ממשרד הגבול. כמבוא הכפר עצר הקצין את הגיפ, רמז לעוזרי שערב במקום, להתקרב אליו, הורה לו להודיע לאנשי הכפר כי מהיום מתחיל העוצר בשעה 5, וזל שיימצא מחוץ לביתו לאחר שעה זאת — יורה, בסיימו את ההודעה, הגיש הקצין יר שערן-היד שלו ואמר: "עכשיו רבע לחמש".

"האם אפשר להודיע לכולם במשך רבע שעה?" שאל הערבי.

הקצין ענה: "סחום את מידך".

אחר-כך התניע את הגיפ, המשיך את דרכו אל מרכז הכפר והודיע על הקומת שעת העוצר לעוברים ושבים, וכן ליושבים בבתי הקפה.

אמצעים אחרים להודעה על העוצר, כמו הכרזה ברמקול או פירסום מודעות שומביות, לא הוטלו. אך עד כמה היו חושבים טירה שקורים למלא את הפקודה — על כך אפשר ללמוד מן העובדה שכל הפועלים אשר עבדו